

Бжди по-хладна къмъ-то мене,
Пази кога ми хоратишъ
Съсъ думи много развъляени
Душата ми да не смутишъ.

Кога ме глѣдашъ, ти се чувай
Въ очи ти жаръ да не пламти,
Съсъ погледи не ме цалувай,
Нито ме гледай често ти.

Уви! що думамъ ази клети!
Това търпѣ ли щѣ го самъ?
О Рино драга, тѣзъ свѣти
Недѣй ги слѣдува до тамъ.

Горнята соба.

Его сгаята любезна
Дѣто Грацийтѣ се кичатъ,
Колчимъ ази тука влѣзнѣ
Сладки мисли ме увеличатъ'

Всичко тука ми показва
Мойта Рина хубавица,
Джхътъ ѝ се тукъ упазва
Тукъ е нейната душица

Въ сладостно очарованье
Азъ я чувствувамъ и видѣ,
И все околъ е въ мълчанье.
Кат' че я сега очига.

Ей туй свѣтло оглѣдало,
Нейний ликъ се въ него скрива
То свѣтъ ѝ бѣ довало
За да става по-красива.